

**MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL D'EN COMÚ PODEM
TARRAGONA**

**PER A LA CONSOLIDACIÓ DEL NOM DEL BARRI DE
CAMPCLAR EN EL DESENVOLUPAMENT DEL PP10**

Exposició del motius

El barri de Campclar, situat als Barris de Ponent de Tarragona, és un dels principals exemples del creixement urbà vinculat a la industrialització de la ciutat durant el segle XX. El seu origen es remunta a finals dels anys seixanta, amb la construcció d'habitatges per acollir població treballadora arribada d'altres territoris de l'Estat, especialment entre 1971 i 1985. Anys després, Campclar va continuar creixent, al voltant del Carrer Riu Segre (ara Rambla de Ponent). Aquest desenvolupament ràpid i sovint mancat de planificació integral va generar desequilibris urbanístics i socials que encara avui tenen conseqüències.

Al llarg de les dècades, Campclar ha estat un barri marcat per desigualtats estructurals, amb zones que han patit situacions de vulnerabilitat social i econòmica. Aquesta realitat ha contribuït a la construcció d'un estigma persistent associat al nom del barri, sovint reproduït en discursos mediàtics i percepcions externes que no reflecteixen la seva complexitat ni la seva diversitat.

Ja l'any 2005, en un article del periodista Oriol Aymi a El País, es reconeixia públicament la necessitat de "posar fi a l'estigma" i "recuperar el barri per a la ciutat", així com la voluntat que Campclar trobés una nova identitat dins la Tarragona del segle XXI. Aquesta voluntat continua sent plenament vigent avui.

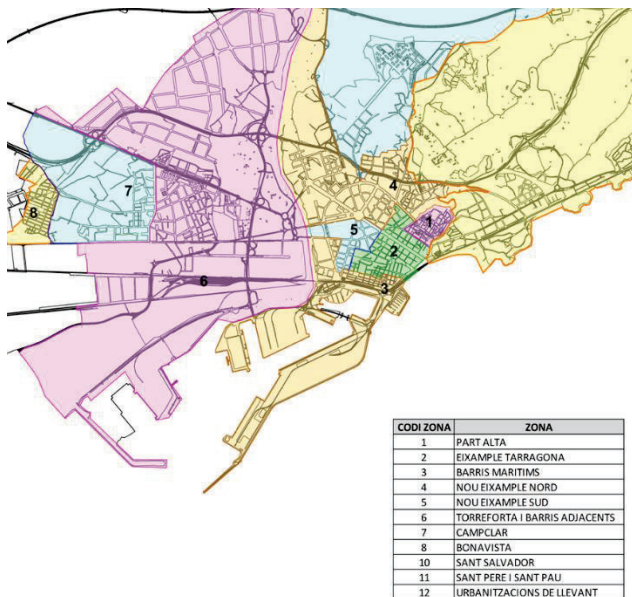
A més, estudis recents a la URV evidencien que en el barri persisteixen dinàmiques d'exclusió social que afecten especialment determinats col·lectius, com ara dones d'origen migrant, i que estan vinculades a factors com la classe social, l'origen o les desigualtats estructurals. Aquestes realitats reforcen la necessitat d'una acció pública decidida que vagi més enllà de les intervencions puntuals.

Malgrat aquestes dificultats, Campclar també ha estat escenari d'importants inversions i oportunitats de futur. La construcció de l'Anella Mediterrània ha dotat el barri d'unes infraestructures esportives de primer nivell, i els futurs desenvolupaments educatius i urbanístics apunten a una transformació significativa del territori.

Des del punt de vista geogràfic i urbanístic, segons el Mapa de districtes de la ciutat del Ajuntament de Tarragona, Campclar constitueix un espai ampli i estratègic dins de Tarragona, delimitat entre la Rambla de Ponent i Bonavista, i entre la T-11 i la N-340. En aquest context, el desenvolupament del sector PP10 representa una oportunitat històrica per redefinir el futur del barri.

És precisament en aquest moment de creixement quan esdevé clau evitar processos de fragmentació simbòlica i urbana. La creació de noves denominacions desvinculades de

Campclar podria reforçar dinàmiques de segregació i consolidar una dualitat entre “zones noves” i “zones antigues”, aprofundint desigualtats existents.

Els noms dels barris no són neutres: construeixen identitat, cohesió social i percepció col·lectiva. Mantenir la denominació de Campclar en els nous desenvolupaments és una eina per dignificar el barri, reforçar el sentiment de pertinença i contribuir a transformar la seva imatge.

Campclar està cridat a ser el cor de Ponent. Un espai central, divers i viu, que articuli el desenvolupament social, educatiu i econòmic de tota la zona oest de la ciutat. Per aconseguir-ho, és imprescindible reforçar una identitat compartida i positiva.

Per tot això, la consolidació del nom de Campclar en el conjunt del seu desenvolupament urbanístic no és només una qüestió nominativa, sinó una aposta política per la cohesió, la igualtat i la dignificació del territori.

ACORDS

1. **Primer.** Reconèixer que la zona del PP-10 forma part del barri de Campclar, i establir que aquesta denominació s'ha de mantenir en la planificació urbanística, administrativa i comunicativa del municipi.
2. **Segon.** Expressar el compromís del Ple de l'Ajuntament de Tarragona amb la dignificació del barri de Campclar, impulsant polítiques públiques que contribueixin a combatre la seva estigmatització, reforçar la seva identitat i fomentar el seu desenvolupament social, econòmic i comunitari.
3. **Tercer.** Traslladar aquests acords a les diferents Federacions de Veïns i Veïnes de Tarragona, per al seu coneixement.

Antonio Carmona
Martínez - DNI
47772936G (AUT)

Firmado digitalmente por
Antonio Carmona Martínez
- DNI 47772936G (AUT)
Fecha: 2026.04.08 15:02:04
+02'00'

TARRAGONA

AJUNTAMENT DE
TARRAGONA

MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL DEL PARTIT POPULAR PER DONAR SUPORT AL NOU PROJECTE MUSEÍSTIC DEL MUSEU DIOCESÀ

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Tarragona és patrimoni i el patrimoni és Tarragona. La declaració del conjunt arqueològic de Tàrraco com a Patrimoni Mundial l'any 2000 va suposar un abans i un després en la sensibilitat de tota la societat envers la vàlua del nostre estimat patrimoni. Va ser l'inici d'un camí, en el que encara transitem, a través del qual admirem i estimem una peça més de l'immens puzle que la història ha regalat a la humanitat.

L'explicació de la nostra història ha d'incloure totes les èpoques fins a arribar a l'actualitat, i ha de posar en el lloc que es mereix els objectes artístics preservats i les construccions monumentals que, encara dempeus, arriben a trobar-se integrats en alguns dels immobles de la ciutadania. I és que part de les antigues estructures d'altres èpoques es troben fossilitzades en la retícula urbanística de la nostra ciutat, tant els seus fonaments com en els seus murs, el que ha condicionat la seva planificació.

Amb la voluntat de crear un itinerari cultural i turístic que permeti fer un recorregut de 2000 anys d'història, s'ha generat el projecte "L'acròpolis de Tarragona i les arrels d'Europa". Ideat, impulsat i desenvolupat per la Delegació Diocesana per la Cultura de l'Arquebisbat de Tarragona i els Museus Diocesans, pretén oferir un ambiciós relat, de la mà del personal, i a través dels equipaments i els espais de la Catedral de Tarragona, el Seminari i la històrica Casa dels Concilis. A través del nou recorregut que posarà en relleu el singular patrimoni que aixopluguen aquestes institucions, el visitant no només visibilitzarà uns béns fins ara desconeguts, sinó que serà conscient del que ha significat la petjada de més de dos mil·lennis d'història.

És cert que tots coneixem les muralles de Tarragona, i la seva rellevància per la seva antiguitat, i cal reivindicar el protagonisme d'aquestes, per la potència inusitada i per les restes d'una sala axial, l'aedes flàvia, que només podrem gaudir amb una museïtzació adequada en l'entorn de la nostra catedral, que, quan va projectar-se, es va concebre com la més imponent del terç nord peninsular.

El projecte planteja una àrea d'aparcament extramurs, al Roqueral i Torroja, i un espai d'informació, recepció i serveis a la plaça de l'Antic Escorxador utilitzant la primera planta del pàrquing Jaume I, el soterrani del qual hauria de convertir-se en un aparcament convencional pels veïns i veïnes del barri. Per tal de comprendre amb un discurs diacrònic la història de la ciutat, es promou una visita al recinte catedralici diferent a l'actual per poder gaudir de les restes arqueològiques i passar del més antic

TARRAGONA

AJUNTAMENT DE
TARRAGONA

al més recent. Així, l'actual sala de reserves del Museu Bíblic al carrer de les Coques es convertirà en el centre d'acollida, reconvertint aquest carrer en un agradable passeig per vianants que connecti aquest edifici amb els jardins i la capella medieval de Santa Tecla la Vella, on es projectarà un vídeo immersiu sobre la història de la ciutat, de l'església de Tarragona -cal recordar que l'arquebisbe era co-senyor de la ciutat- i de la capella funerària. Des d'aquesta capelleta s'accedirà a una de les parts més impressionants i desconeguda: la gran aula d'època flàvia, de la que encara es conserva part del paviment marmori i l'arrencament, en planta, de l'absis.

El visitant podrà accedir al nou Museu Diocesà, on apreciarà llenços de mur romà de més de 9 metres d'alçada amb les seves fenestrae, just darrere del claustre catedralici, cosa que permetrà entendre l'amortització i la reutilització pragmàtica d'aquests espais en època medieval. En un sol itinerari i a través de la imponent arquitectura i dels objectes exposats pertanyents al fons del museu, els visitants prendran consciència de l'excel·lència de Tarragona, que permet advertir amb la mirada i en un sol recorregut el pas de 2000 anys d'història.

La visita podrà finalitzar gaudint del claustre i de l'església catedralícia per acabar al Pla de la Catedral on, conscients de la importància del que va significar Tàrraco i de la seva importància en el desenvolupament històric del territori, els visitants podran recórrer a un ventall de possibilitats d'itineraris pels diferents indrets de la ciutat.

El patrimoni de Tarragona és el que ens fa diferents i excepcionals respecte a la resta de municipis perquè Tàrraco va ser l'epicentre de la romanitat en la Península. El projecte de l'acròpolis permetrà, d'una forma senzilla i visual, però de manera colpidora per la seva singularitat i monumentalitat, conèixer les nostres arrels a través d'un recorregut entre el passat i el present que és tan inèdit com excepcional. Qualsevol ciutat que disposés d'aquest patrimoni ocult invertiria per exhibir-lo amb orgull.

Amb una mirada àmplia i compromesa amb la ciutat i el territori, aquesta iniciativa representa un relat acurat, rigorós i coherent. Són projectes com aquest, amb un patrimoni excel·lent que ja tenim i que cal potenciar amb una narrativa precisa i atractiva, els que permeten generar propostes culturals d'alt nivell que aconseguixin l'atracció de la ciutadania i, també, de visitants de qualitat que requereixin d'una estada prolongada que reverteixi en l'activitat econòmica de tota la ciutat.

TARRAGONA

AJUNTAMENT DE
TARRAGONA

Per tots els motius exposats anteriorment, el Grup Municipal del Partit Popular presenta al Consell Plenari de l'Ajuntament de Tarragona les següents:

PROPOSTES D'ACORD

PRIMERA: Donar suport al nou projecte museístic del Museu Diocesà de Tarragona.

SEGONA: Establir un conveni de col·laboració per habilitar la primera planta de l'aparcament Jaume I com a centre de recepció.

TERCERA: Confeccionar i dissenyar estratègies de futur amb visió en general de tot el patrimoni de la ciutat de Tarragona i de tota la província.

María Mercedes
Martorell Comas -
DNI 39684913T
(AUT)

Signat digitalment per María
Mercedes Martorell Comas -
DNI 39684913T (AUT)
Data: 2026.04.09 12:30:01
+02'00'

Maria Mercè Martorell

Portaveu del Grup Municipal del Partit Popular

A Tarragona i a la data de la signatura electrònica

MOCIÓ PER LA COL·LABORACIÓ EN EL PROJECTE “L’ACRÒPOLIS DE TARRAGONA I LES ARRELS D’EUROPA”, ELEMENT CLAU EN EL RELAT DE LA TARRACO ROMANA

El projecte “L’Acròpolis de Tarragona i les arrels d’Europa” en què està treballant l’Arquebisbat, planteja la creació d’un itinerari històric i cultural integral centrat en el conjunt catedralici de Tarragona. L’objectiu principal és oferir als visitants un recorregut de més de 2.000 anys d’història a través d’un espai únic que integra patrimoni romà, medieval, modern i contemporani. L’itinerari connecta diversos espais clau com la Catedral, el Museu Diocesà (que serà en un futur un referent museístic de primer ordre), el Museu Bíblic i el Seminari, incorporant també elements arqueològics, arquitectònics i museogràfics. Mitjançant recursos com exposicions, projeccions immersives i espais interpretatius, el projecte pretén explicar l’evolució històrica de la ciutat i del territori, des de la prehistòria fins a l’actualitat.

Amb encert, trobem la paraula “acròpolis” que prové del grec antic i significa literalment “la ciutat alta”. En el món grec, feia referència a la part elevada de la ciutat, normalment fortificada i amb edificis importants com temples o espais religiosos. Un exemple molt conegut és l’Acròpolis d’Atenes. En resum, que acròpolis és la zona més alta i sagrada d’una ciutat antiga. I a Tarragona, en tenim una de pròpia.

Els treballs arqueològics que s’han dut a terme als voltants de la catedral els últims anys, han posat al descobert elements de gran valor patrimonial, com diferents segments dels murs perimetrals del recinte de culte imperial amb una longitud total de més de 130 metres lineals amb alçades variables entre vuit i deu metres d’alçada i paviments originals del segle I dC. , proves de la magnificència i majestuositat de l’antiga Tàrraco.

Una de les joies d’aquest recorregut és la Sala Axial, temple romà d’època làvia (finals del segle I dC) i punt més alt de l’acròpolis tarragonina, juntament amb el temple d’August que podem situar del cert sota la catedral. La Sala Axial no era una sala qualsevol, era un escenari de poder. En ella s’hi podien desenvolupar les cerimònies religioses per investir els sacerdots de culte imperial, els flàmens. Es pensa que també podria ser un centre

d'administració de justícia, on es podien celebrar judicis o resolució de conflictes i on també se celebraven les reunions del Consell de la Província de la Hispània Citerior. En resum, la Sala Axial era un espai per mostrar el poder de Roma davant la població local i de la Província imperial. La seva forma ajudava a transmetre un missatge clar: ordre, autoritat i control romà. Aquest espai, avui a l'aire lliure, és únic, i ho és perquè el terra que avui veiem després de les excavacions, és un terra trepitjat per Adrià i altres emperadors, un terra original i extremadament valuós.

El recorregut que ens portaria a aquest temple majestuós i únic d'època flàvia, seria des de la capella de Santa Tecla la Vella (just ara fa tres anys es va recuperar aquest espai patrimonial) i es traspassaria a l'espai arqueològic del temple romà sobre passaretles amb les mesures d'accessibilitat adequades. Aquest espai únic de la Sala Axial, avui a l'aire lliure, és necessari que quedi cobert amb una estructura de sostre translúcid, com hem dit abans, el paviment és d'un alt valor històric i artístic, que mentre ha estat enterrat restava protegit, però en el moment que ha estat descobert cal protegir-lo per tal que no es degradi.

Per entendre millor el temple i el seu conjunt, així com la seva funció en època antiga, prèviament el visitant haurà observat una maqueta del recinte de Culte Imperial amb el Temple d'August i entesa la posició, i situats en el mateix temple, un mappig 3D ens permetria fer la lectura de com era en aquell moment i la seva evolució (temple romà, basílica visigòtica, cementiri medieval dels canonges...).

Cal dir que el conjunt del projecte permet veure fragments del conjunt romà de Tàrraco que en cap ciutat podem observar. Si sumem esforços, i per tant sumem els projectes de "L'Acròpolis de Tarragona i les arrels d'Europa" a la resta del nostre patrimoni romà, el relat pren coherència i per la seva singularitat el fa únic a la península Ibèrica i similar a la ciutat de Roma. No es tracta de parlar només de visitants en tant que turistes, sinó d'experts del món clàssic, amants de la cultura romana, i en resum, convertir Tarragona en allò que li pertoca, i és capital del món romà amb una dilatada història fins als nostres dies. Per fer-ho calen accions contundents, d'entesa i d'unió d'esforços. Perquè aconseguir transmetre els valors i les arrels culturals d'Europa, destacant la convivència

de diferents cultures (romana, cristiana, jueva, islàmica, entre d'altres) i la seva influència en la identitat actual, fem el més important, que és explicar-nos a nosaltres mateixos.

El cas de Santa Tecla la Vella ens marca un precedent recent en què les institucions van col·laborar: Diputació de Tarragona, Generalitat de Catalunya i Ajuntament de Tarragona. L'any 2023 aquest racó de la ciutat tornava a ser visitable, per tant, retornava a la ciutat. Es tracta de revertir en benefici de la ciutat aquells béns que, més enllà de ser espirituals, són també culturals i patrimonials, i és també deure de les institucions que hi participem per garantir que d'una dimensió privada passi a una dimensió pública, com pot ser també el cas del refugi que es troba al Museu Bíblic.

Per tot l'exposat es proposa al Consell Plenari els següents **ACORDS**:

PRIMER. Instar al Consorci Patrimoni Romà de Tàrraco que impulsi amb l'Arquebisbat de Tarragona, la Diputació de Tarragona i l'Estat una comissió interadministrativa de treball per coordinar les actuacions vinculades al projecte "L'Acròpolis de Tarragona i les arrels d'Europa", amb l'objectiu de sumar esforços tècnics, patrimonials, culturals i econòmics per fer-lo viable.

SEGON. Instar al Consorci Patrimoni Romà de Tàrraco a estudiar i acordar, amb la resta d'institucions implicades, un full de ruta tècnic i econòmic que concreti fases d'execució, calendari, possibles vies de finançament i mecanismes de col·laboració per al desenvolupament del projecte.

TERCER. Prioritzar i col·laborar amb caràcter urgent les actuacions necessàries per garantir la protecció i conservació de la Sala Axial, especialment l'execució d'una coberta adequada que preservi els paviments i restes arqueològiques que es troben exposades a la intempèrie.

QUART. Defensar que aquest projecte formi part del relat patrimonial, cultural i turístic estratègic de la ciutat, com a element central per reforçar la projecció de Tarragona com a referent de la Tàrraco romana i de les arrels històriques d'Europa, en coordinació amb la resta d'espais patrimonials de la ciutat.

CINQUÈ. Comunicar aquests acords al Consorci Patrimoni Romà de Tàrraco, l'Arquebisbat de Tarragona, al Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, a la Diputació de Tarragona, al Ministeri de Cultura.

Maria Roig Alsina
- DNI 39695954R
(AUT)

Firmado digitalmente
por Maria Roig Alsina -
DNI 39695954R (AUT)
Fecha: 2026.04.08
13:05:22 +02'00'

MOCIÓ DE SUPORT AL DECRET DE PRÒRROGA DELS LLOGUERS PER PROTEGIR LES FAMÍLIES DAVANT LA CRISI DERIVADA DE LA GUERRA DE L'IRAN

L'accés a un habitatge digne, estable i assequible és una condició indispensable per al desenvolupament d'una vida autònoma, segura i en igualtat d'oportunitats. L'habitatge no és només un bé material: és l'espai on es construeixen els projectes de vida, les relacions familiars i la cohesió comunitària.

Tanmateix, des de fa anys, el nostre país viu una crisi d'habitatge estructural i persistent que afecta especialment les persones i famílies que viuen de lloguer. Aquesta situació s'ha vist agreujada per una concatenació de crisis —la pandèmia de la COVID-19, la guerra d'Ucraïna i l'actual context internacional marcat per la guerra de l'Iran— que han incrementat el cost de la vida i han tensionat encara més el mercat residencial.

L'augment sostingut dels preus del lloguer, molt per sobre de l'evolució dels salaris, ha convertit un dret bàsic en una font d'angoixa i incertesa. Per a moltes llars, pagar el lloguer implica renunciar a altres necessitats essencials o viure amb la por constant de perdre casa seva.

Quan una família no pot renovar el contracte perquè el nou preu és inassumible, quan una persona gran tem haver d'abandonar la seva llar o quan una parella jove es veu obligada a marxar del municipi, el que es trenca no és només un equilibri econòmic: es trenquen vincles, xarxes comunitàries i projectes de vida. L'expulsió residencial és una pèrdua col·lectiva.

Aquest escenari es veu avui especialment tensionat per l'evolució econòmica. La inflació ha tornat a repuntar, superant el 3% el març de 2026, i el Banc d'Espanya adverteix que podria arribar fins al 5,9% si es manté l'encariment energètic. En aquest context, el lloguer s'ha convertit en un dels principals canals de transmissió de la inflació a les economies familiars.

Això es tradueix en increments molt concrets i immediats: amb una inflació propera al 6%, un lloguer mitjà a Tarragona podria passar de 663 € a prop de 744 € en només dos anys, és a dir, un increment d'uns 80 € mensuals i gairebé 1.000 € anuals per família.

En Comú Podem

Al mateix temps, ens trobem en un moment crític del cicle del lloguer. A escala estatal es calcula que prop d'un milió de contractes finalitzaran fins al 2027, dels quals uns 300.000 a Catalunya, afectant centenars de milers de persones. Aquesta concentració de finalitzacions genera un efecte embut en un mercat amb oferta limitada i preus a l'alça.

A Tarragona ciutat, segons estimacions basades en dades oficials, cada semestre entre 800 i 1.200 famílies es troben en fase de renovació del seu contracte de lloguer. Això converteix la crisi d'habitatge en un flux constant de risc residencial, no en un problema puntual.

Davant aquest escenari, el Reial decret llei 8/2026, de 20 de març, de mesures en el lloguer en resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra de l'Iran, articula dues mesures de protecció immediata: la pròrroga extraordinària de fins a dos anys dels contractes d'arrendament d'habitatge habitual que finalitzin fins al 31 de desembre de 2027 i la limitació de l'actualització anual de la renda al 2%, desvinculant-la de l'IPC.

Aquestes mesures no són opcionals. El Ministeri de Consum ja ha advertit els principals grans tenidors, que gestionen més de 100.000 habitatges a l'Estat, que han de facilitar l'aplicació de la pròrroga i evitar qualsevol pràctica dilatòria o abusiva.

Sense aquest decret, el mercat tendeix a generar pujades de preu descontrolades, no renovacions de contractes i expulsions invisibles, així com una major desviació cap al lloguer de temporada o altres usos que redueixen l'oferta estable. En definitiva, un empitjorament accelerat de la crisi d'habitatge.

Avui, l'habitatge s'ha convertit en el principal factor de desigualtat social. Sense intervenció pública, aquesta desigualtat no només es manté, sinó que s'agreuja.

Des d'una perspectiva municipalista, aquesta situació és especialment crítica. Els ajuntaments són la primera administració que afronta les conseqüències: augment de la demanda dels serveis socials, situacions d'emergència habitacional i recursos d'allotjament temporal com pensions, que no resolen el problema de fons. Malgrat els esforços en polítiques d'habitatge, la capacitat de resposta municipal és limitada si no es disposa d'eines estatals eficaces.

Davant aquesta realitat, no es tracta d'una qüestió ideològica ni partidista. Es tracta de garantir estabilitat, protegir drets i evitar que centenars de milers de famílies quedin exposades a una situació de vulnerabilitat sobrevinguda.

En moments d'incertesa i emergència social, cal situar l'interès general per damunt de qualsevol càlcul polític. No actuar, en aquest cas, també és una decisió política, i té conseqüències molt concretes sobre la vida de les persones.

ACORDS

Primer. Donar suport al Reial decret llei 8/2026, de 20 de març, de mesures en el lloguer en resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra de l'Iran, i instar els grups parlamentaris del Congrés dels Diputats a votar favorablement la seva convalidació.

Segon. Valorar especialment la pròrroga extraordinària dels contractes d'arrendament d'habitatge habitual i la limitació de l'actualització anual de la renda al 2% fins al 31 de desembre de 2027, com a instruments imprescindibles per contenir l'impacte social de la crisi d'habitatge i de l'actual context inflacionari.

Tercer. Instar el Govern de l'Estat a continuar desplegant mesures estructurals en matèria d'habitatge, especialment l'ampliació del parc públic i assequible, la mobilització d'habitatges buits, la regulació efectiva dels lloguers en zones tensionades i la protecció reforçada dels col·lectius vulnerables.

Quart. Reafirmar el compromís de l'Ajuntament de Tarragona amb la defensa del dret a l'habitatge i amb les polítiques públiques orientades a garantir la funció social de l'habitatge, prevenir la vulnerabilitat residencial i evitar l'expulsió de veïns i veïnes del municipi.

Cinquè. Instar el Govern municipal a exercir un paper actiu de defensa del dret a l'habitatge, posicionant-se públicament a favor de la convalidació del decret i advertir, com a fet el Ministeri de Consum, al grans tenidors de la ciutat que han de facilitar l'aplicació de la pròrroga i evitar qualsevol pràctica dilatòria o abusiva.

Sisè. Traslladar aquests acords i el sentit del vot de cada grup municipal a la Presidència del Congrés dels Diputats, als grups parlamentaris del Congrés, als parlamentaris al Congrés dels Diputats escollits per la demarcació de Tarragona, al Ministeri d'Habitatge i Agenda Urbana, als grups polítics de Congrés i Parlament de Catalunya, a la Federació de Municipis de Catalunya, a l'Associació Catalana de Municipis i a les associacions de veïns de Tarragona, a la Federació d'Associacions de Veïns de Tarragona, la Federació Siglo XXI i la Federacions d'Associacions de Veïns de Llevant.

MOCIÓ D'ERC PER A CLIMATITZAR LES LLARS D'INFANTS I LES ESCOLES DE TARRAGONA

L'educació de qualsevol societat és el mecanisme a partir del qual les generacions precedents comparteixen valors, normes, experiències i coneixements amb les noves generacions, en un procés de socialització obert al desenvolupament personal, la innovació i el canvi social. A Catalunya, com en la resta de països europeus, l'educació és un pilar de l'estat del benestar, un pilar estratègic en tant que d'ella n'emanen altres, com la salut, els professionals de la qual prèviament s'han de formar.

Així doncs, l'educació ens ajuda a viure i conviure en societat, ens forma com a ciutadans subjectes a drets i deures, ens alfabetitza, ens habilita i ens dota de continguts i esperit crític per afrontar, a futur, la vida quotidiana i el món del treball, i per a fer front als reptes que la societat requereixi. Som un país el creixement i la riquesa del qual depèn exclusivament del seu capital humà, un fet que fa més transcendent encara la importància de l'educació a casa nostra.

Una ciutat que es vol a si mateixa un futur just i pròsper ha d'estimar la seva canalla i ha de cuidar les seves escoles. I Tarragona ha de ser exemplar en aquesta aposta de futur en allò que depèn d'ella mateixa i ha de liderar aquesta lluita en allò que depengui d'altres administracions. Aquest serà el cas que ocuparà aquesta moció, perquè les nostres escoles no estan preparades per la realitat climàtica que ens ve a sobre, per a patiment d'alumnes, mestres i professors.

Als darrers anys l'emergència climàtica està disparant les temperatures a casa nostra fins a nivells mai registrats i situa Catalunya com una de les regions on més apugen els termòmetres de tot el Mediterrani. Uns increments que s'accentuen de forma molt més acusada durant els mesos d'estiu, un estiu cada cop més extrem i més llarg.

Així, l'estiu de 2022 esdevé l'estiu més càlid que hem tingut al país des que en tenim registres, seguit per l'estiu de 2025 que esdevé el segon. Aquest darrer any, l'Observatori de l'Ebre (a Roquetes, Tortosa) va registrar l'estiu més càlid en els seus 121 anys de registres i per al 2022 va marcar una temperatura mitjana de 28,2 graus, la qual cosa suposa un increment mitjà de 3,9 graus respecte a la mitjana climàtica de 1961-1990.

Els dies extrems per sobre dels 40 graus també s'han multiplicat respecte als anys noranta a tot Catalunya, arribant a 16 dies i 14 al 2025 i al 2022 respectivament. Un impacte que afecta directament sobre el benestar i la salut de les persones, el perjudici de les quals es veu agreujat per la manca de descans fruit de la proliferació, també, de les nits tropicals (per sobre de 20 graus), tòrrides (per sobre de 25 graus) i roents (per sobre de 30 graus). Un fenomen inexistent i per al qual fins i tot no teníem paraula fa quaranta anys, ara afecta bona part de les nits d'estiu, especialment a les ciutats de litoral, com Tarragona.

Aquesta nova i dura realitat ens impacta a totes i tots, però, d'una forma particularment sensible i reiterada, impacte a la nostra canalla, els i les infants, els nens i les nenes, els nois i les noies, així com als mestres i les mestres i al conjunt del professorat i l'administració dels centres que els eduquen amb una vocació entregada i una organització sovint excel·lent. I això, tot això tan greu que ens passa, ens obliga a moure fitxa com a societat i a protegir-los i procurar-los un entorn d'aprenentatge adequat, segur i confortable.

A hores d'ara no és acceptable assumir que els treballadors públics tenen dret a treballar en entorns adequadament climatitzats o que les sales de professors estan condicionades, però que les aules on mestres i alumnes passen el gruix de les hores no ho estigui. És un greuge comparatiu que no té la més mínima justificació i que és urgent resoldre. A banda, el Reial Decret 486/1997 a Espanya, la temperatura en llocs de treball tancats ha de situar-se entre els 17°C y 27°C. Per a treballs lleugers, el rang és de 14°C a 25°C. La humitat relativa ha de mantenir-se entre el 30% i el 70% o 50-70% si hi ha risc d'electricitat estàtica. Uns drets que si bé els han de tenir els treballadors, més es mereixen encara els alumnes.

El Decret Llei 13/2025, d'1 de juliol, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'escolarització a partir del curs 2025-2026 on el primer punt es modifica l'article 164 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol d'educació, afegint un nou apartat on s'exposa que "els municipis poden participar en el finançament total o parcial, així com en l'execució material, de les obres i actuacions de reforma, ampliació, adequació o millora dels centres educatius públics, sempre que aquestes actuacions es realitzin en el marc d'un acord formal amb el Departament d'Educació i Formació Professional". Aquest nou apartat obra una oportunitat per poder invertir en la climatització dels centres educatius de Tarragona.

Per totes aquestes raons, per la importància que per a Tarragona tenen les seves escoles i pel benestar i la salut de les persones que hi treballen i els infants, nois i noies que hi creixen, l'Ajuntament de Tarragona adopta els següents acords:

ACORDS

PRIMER. Defensar l'educació com un pilar fonamental que s'ha de poder exercir en condicions de seguretat i confortabilitat climàtica per part de les persones que en formen part: alumnat, professorat i administració de totes les edats i sense excepcions.

SEGON. Realitzar la climatització de totes les llars d'infants municipals de Tarragona, en el termini més breu possible.

TERCER. Demanar a la Generalitat de Catalunya que procedeixi a la climatització de totes les escoles de Tarragona, sigui via directa, sigui via un conveni en virtut del qual l'Ajuntament realitza la inversió i acorda un retorn progressiu per part de l'administració catalana, en el termini més breu possible.

QUART. Demanar a la Generalitat que planifiqui la posterior climatització de tots els instituts de Tarragona.

CINQUÈ. Comunicar aquests acords a totes les direccions de les llars d'infants municipals; els centres educatius; a les Associacions de Famílies d'Alumnes dels centres educatius de Tarragona; USTEC-STEs; CCOO i UGT.

Firmado digitalmente
por Xavier Puig Andreu -
DNI 47761101Z (AUT)
Fecha: 2026.04.09
14:05:52 +02'00'

S'adjunta el text de les mocions incorporades a l'ordre del dia del Consell Plenari de data 17 d'abril de 2026 i que són les següents:

→ **MOCIONS**

10. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2026/23-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal Tarragona En Comú Podem per a la consolidació del nom del barri de Campclar en el desenvolupament del PP10.

11. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2026/24-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal del Partit Popular per a donar suport al nou projecte museístic del Museu Diocesà.

12. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2026/21-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya per la col·laboració en el projecte "L'Acròpolis de Tarragona i les arrels d'Europa", element clau en el relat de la Tàrraco Romana.

13. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2026/25-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal Tarragona En Comú Podem de suport al Decret de pròrroga dels lloguers per a protegir les famílies davant la crisi derivada de la guerra de l'Iran.

14. Ordenació Corporativa i Administrativa. Expedient: 2026/22-G124:

Moció presentada pel Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya per a climatitzar les llars d'infants i les escoles de Tarragona.

A Tarragona, a la data de la signatura electrònica

La cap de Servei d'Ordenació Corporativa i Administrativa
Josefina Díaz Parra